

כבודך, הלא ראית מה עשה נמרוד הכופר בעבדך ונביאך אברם". השיבם השם יתברך: "איך לא אדע והלא כל הנסתרות אני יודע והכל גלוי לפני. עוד תחזו בנקמתי באותו רשע".

והשטן, אשר שמח בהצלחת מעשהו, בא אל אברם ואמר לו: "דע לך, כי תוכל להינצל מאש הכבשן אם אך תודה כי נמרוד הוא האלוהים ותיאות לעבדו באמונה". צעק אברם על השטן למשמע דבריו המחוצפים ואמר לו: "יגער ה' בך השטן, ארור וכופר". נס השטן מפניו ונמלט מקול גערותו. ואמו של אברם באה לנשקו בטרם תגיע אליו הרעה ודיברה על לבו שינח את דרכו ויעבוד לנמרוד כדי שיינצל ממר המוות וייחלץ מן המיתה האיומה המצפה לו. ענה לה אברם: "אמי יקירתי, ידוע תדעי כי את אש נמרוד יקבו המים ואולם מי יכבה את אשו של הקדוש-ברוך-הוא?" ראתה אמו כי אינו משתכנע מדבריה ובירכה אותו: "האלוקים אשר לו אתה עובד, יצילך מאש נמרוד".

כשהגיעה השעה הכניסוהו אל המכונה שיצר השטן, ומלאכי-השרת נזעקו לבקש רחמים מלפני הקדוש-ברוך-הוא כדי לרדת ולהציל את נפש אברם. בא גבריאֵל המלאך אל אברם ושאלו: "האצילך מאשו של נמרוד?" ענהו אברם: "האלוקים אשר אני בוטח בו הוא יצילני". פקד הקדוש-ברוך-הוא על האש: "אל תפגעי לרעה בעבדי הנאמן אברם, היי קרה ואל תזיקי לגופו". מילאה האש רצון בוראה וכבתה. ויהפכו הלפידים לעצים רעננים נושאי פירות, ומראה הכבשן השתנה ויהי לגן פורח משמח לב אנוש. ומלאכי מרום ירדו וישבו שם ואברם התהלך ביניהם. כשבא נמרוד לראות את תוצאות מעשהו, והנה אברם יושב בתוך גן נפלא ומלאכים סביבו. פתח ואמר: "אין זאת כי מכשף גדול הוא אברם, כי יכול לנו. ואלוקיו גדול וחזק, ה' הוא האלוקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד".

* * *

ה

סופו של הרן

כאשר הושלך אברם לכבשן האש אמר הרן אחיו: "אם יינצל אברם ולא תאונה לו רעה, אעבוד לאלוקיו. ואם ישרף ואיננו, אעבוד אל אלוהי נמרוד". כראות הרן את התשועה הגדולה ואת הנס המופלא שחולל הקדוש-ברוך-הוא לאברם, גמר אומר בלבו לקבל עליו את אמונת אברם. וייוודע לנמרוד כל אשר אמר הרן. קרא לו המלך ושאלו: "במי אתה